

Nr 387.

Godkänd av första kammaren den 18 juni 1920.

Godkänd av andra kammaren den 18 juni 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående upphävande av den vissa statstjänstemän tillkommande rätt till anmärkningsarvode.

(Statsutskottets utlåtande nr 207.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 19 mars 1920 avlåten proposition, nr 364, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att, med upphävande av de i gällande avlöningsreglementen för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar, statens vattenfallsverk och postsparbanken förekommande bestämmelser angående anmärkningsarvode, besluta, att sådant arvode från den tidpunkt, Konungen må bestämma, icke vidare skall utgå till tjänsteman vid nämnda verk, dock att tjänsteman, som icke enligt de för honom gällande avlöningsbestämmelser är skyldig underkasta sig upphörande av eller minskning i extrainkomster, som äro förenade med tjänsten eller utgå för bestyr i sammanhang därmed, skall bibehållas vid den rätt till anmärkningsarvode, som enligt samma bestämmelser må tillkomma honom.

Anmärkningsarvode till revisionspersonalen utgår för närvarande i fångvårdsstyrelsen, generalpoststyrelsen, telegrafstyrelsen, järnvägsstyrelsen, vattenfallsstyrelsen och statens vattenfallsverk, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, kammarrätten, generaltullstyrelsen, postsparbanken samt domänstyrelsen.

Rätten till anmärkningsarvode grundas för postverkets, telegrafverkets, statens järnvägars, statens vattenfallsverks och postsparbankens vidkommande på de av Eders Kungl. Maj:t och riksdagen för nämnda verk fastställda avlöningsbestämmelser. Beträffande övriga verk äro före-

skrifterna rörande anmärkningsarvodet meddelade genom vederbörande, av Eders Kungl. Maj:t utfärdade instruktioner, vadan de åtgärder, som erfordras för avskaffande av anmärkningsprovisionen vid dessa verk, kunna av Eders Kungl. Maj:t vidtagas utan riksdagens medverkan.

De huvudskäl, som anförts till stöd för anmärkningsarvodets avskaffande, respektive bibehållande hava av departementschefen sammanfattats sålunda: *Mot* anmärkningsarvodets bibehållande talar huvudsakligen, att rätten till dylikt arvode kan befaras försvåra en lämplig arbetsfördelning inom vederbörande ämbetsverk, leda till revisionens ensidiga inriktande på räkenskapsdelar, vilkas granskning väntas inbringa sådant arvode, samt inbjuda till ökad formalism vid anmärkningsförfarandet. *Till förmån för* anmärkningsarvodets bibehållande åter åberopas behovet av en extra lockelse för underlättande av revisionernas rekrytering och en särskild sporre till arbetsflit och vaksamhet vid revisionsarbetets utförande.

Riksdagen har för sin del funnit de övertvägande skälen tala för, att systemet med anmärkningsprovision avskaffas, och vill riksdagen härvid särskilt framhålla, hurusom detta system lider av den väsentliga bristen, att provisionen icke står i förhållande till det arbete, som nedlägges på räkenskapsgranskningen, utan ofta är beroende på tillfälligheter. Då riksdagen i likhet med departementschefen ansett sig kunna utgå från, att revisionspersonalen i likhet med andra statens tjänstemän skall utan särskild belöning efter bästa förmåga fullgöra dem åliggande göromål, har riksdagen alltså funnit sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts föreliggande proposition.

Riksdagen får anmäla, att riksdagen med upphävande av de i gällande avlöningsreglementen för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar, statens vattenfallsverk och postsparbanken förekommande bestämmelser angående anmärkningsarvode, beslutat, att sådant arvode från den tidpunkt, Konungen må bestämma, icke vidare skall utgå till tjänsteman vid nämnda verk, dock att tjänsteman, som icke enligt de för honom gällande avlöningsbestämmelser är skyldig underkasta sig upphörande av eller minskning i extrainkomster, som äro förenade med tjänsten eller utgå för bestyr i sammanhang därmed, skall bibehållas vid den rätt till anmärkningsarvode, som enligt samma bestämmelser må tillkomma honom.

Stockholm den 18 juni 1920.

Med undersåtlig vördnad.
